Hikoya

Rivoyatda Molik ibn dinor bomdod namozini o’qishga ko’chaga chiqsa bir odamni yani mast odamni ko’radi u galdiraklab yiqilib qolgan lekin u bir narsa deb aytayotgandi ukeyin yaqonroq borsa u zikr qilayotgandi va u Molik ibn dinor uni artib tartiblab devorga suyaydi va masjidga boradi namozdan so’ng u yana havotir olib borib qarasalar qanday holatda bo;lsa o’sha holatda edi va uyga qaytdi. Tushiga kiradi Ey Molik ibn dinor biz uchun uni uni og’zini poklading va biz sen uchun seni hurmatingdan uni qalbini pokladik va u yerga borib qarasa u joyida yo’q eakn va u 20 yildan so’ng haj safariga boradi va u yerda bitta juda chiroyli duo qilib o’tirgan odamni ko’radi va Alloh bu odamga juda chiroyli duo qiladigan odam qilib yaratgan ekan. U odam haligi odamni orqasidan omin deb yuraveribdi. U ohiri yetib olib ko’rishishdi uni qalbini nima qilding deganda u aytdi tavba qilganini keyinchalik Molik ibn dinorni orqasidan shogird bo’lgani ham aytiladi. Insonni fitrati o’zgarmaydi garchi aql ketsa ham ichidagi asli tashqariga chiqadi va fitrati yuz ko’rsatadi. Nega u mast bolsa ham zikr qilyapti u shu ishdan pushaymon aslida. Yaxshi holatdamiz va Alloh taolo bizga shuni Nasib qilgani uchundir. Allohni tavfiqi bilan unga baxt yetkazilgan. Sadoqati yuqori insonlarni bizga yetkazsin. Koramizku u odam bo’lmaydi deydiku bu yaxshi emas Allohga bo’lgan ehtiromdan uni turgazib qo’yaylik va buni albatta javobi bor bo’ladi.o’tib ketayotgan vaqtimizda mo’minga o’xshab muomala qilishimiz kerak va hammmiz ham joynamoz ustida tug’ilmaganmiz. Bu baxt shunday baxtki dunyo va undagi barcha narsadan ustundir.

#Abdukarim Mirzayev